

РЕШЕНИЕ

№ 2582

гр. София, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ

при участието на секретаря БИЛЯНА ЕМ. ПЕТРОВА
като разгледа докладваното от КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ Гражданско дело № 20221110111448 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявен от А. С. К., д ЕГН: ***** с адрес София, ул."Флора"№1, вх.Б, ет.3, ап.16, срещу„М.Ц. - Д-Р С."ООД, София, бул."Цариградско шосе"№115К, бл.В, ет.1 с ЕИК 205869460 осъдителен иск с правно основание 128, т. 2 КТ за сумата от 12 293, 42 лева, представляваща незаплатено брутно трудово възнаграждение за месец юли 2021 г., ведно със законната лихва от 04.03.2022 г. до окончателно изплащане на сумата, и за сумата от 511,15 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 01.09.2021 г. до 03.03.2022 г., сумата от 5238,41 лв. възнаграждение за месец август 2021 г., ведно със законната лихва от 04.03.2022 г. до окончателно изплащане на сумата, както и сумата от 185, 78 лв. лихва за забава за периода от 01.10.2021 г. до 03.03.2021 г.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на искова молба, в който посочено, че е изплатил дължимите суми.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

По делото не се спори относно наличието на трудово правоотношение по силата на Трудов договор № 001/03.04.2018 г., като е заемала длъжността „специалист спедиторска дейност“ при осем часов работен ден.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Според чл. 128 КТ работодателят е длъжен да плаща в установените срокове на работника или служителя уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. При

предявен иск по чл. 128 КТ в тежест на работника /служителя е да докаже, че претендираното от него неизплатено възнаграждение действително е било уговорено с работодателя, че то е било част от съдържанието на трудовото правоотношение и, че е престира реално уговорената работа, доколкото от тези положителни факти именно работникът черпи изгодни правни последици, а в тежест на работодателя е да докаже, че дължимото възнаграждение действително е било изплатено.

Безспорно се установява от представените писмени доказателства, че за процесния период страните са били в трудово правоотношение. В конкретния случай ответникът не е оспорил, а и с оглед презумпцията уредена в чл. 8, ал. 2 от КТ съдът приема, че през процесния период ищецът е изпълнявал своето основно трудово задължение да престира на работодателя своята трудова сила.

На 09.11.2020г. между „М.Ц. - Д-Р С."ООД, като Работодател и А. С. К., като Служител е сключен Трудов договор №12, на основание чл.67, ал.1, т.1, във връзка с чл.70, ал.1 от КТ. С него Работодателят възлага, а Служителят приема да изпълнява длъжността „Лекар, акушерство и гинекология". Договорът е със 6 месеца изпитателен срок в полза на работодателя.

Служителят има право на 20 работни дни платен годишен отпуск. Изплащане на трудовото възнаграждение на Служителя: ежемесечно, след изтичане на текущия месец, от 20-то до 30-то число на следващия. Срокът на предизвестие при прекратяване на трудовия договор за двете страни е 30 дни. Служителят се задължава да постъпи на работа на 09.11.2020г.

На 09.11.2020г. между „М.Ц. - Д-Р С."ООД и А. С. К. е сключено Допълнително споразумение към Трудов договор №12/09.11.2020г. Предметът на това споразумение е трудовото възнаграждение на д-р К., а именно:

- при реализиран оборот от прегледи и манипулации от 48 000,00 лв. - 50 000,00 лв., възнаграждение от 1 0 000,00 лв.
- при реализиран оборот над 50 000,00 лв. - 25% за горницата на 50 000,00 лв.
- при прегледи в почивни дни /събота/- 50% от реализирания оборот за деня.

Със Заповед № 02-12 от 26.07.2021г. за прекратяване на Трудов договор № 12 от 06.11.2020г., на основание чл.325, т.1 от КТ и приета молба за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие, Работодателят прекратява трудовото правоотношение на А. С. К., считано от 16.08.2021г. с „М.Ц. - Д-Р С."ООД.

В случая е установено от експертизата за месец юли и август е начислено дължимо възнаграждение, но не е изплатено. Установено е също, че в предходни периоди на ищеца е заплащано повече от уговореното.

Между страните няма постигната уговорка за авансово изплащане на трудовото възнаграждение- нещо повече- съгласно сключения трудов договор трудовото възнаграждение се изплаща „ежемесечно, след изтичане на текущия месец- от 20-то до 30-то число на следващия". В представения по делото анекс към трудовия договор е постигната уговорка за допълнително заплащане, представляващо процент от реализирания от

служителя оборот за извършените прегледи и манипулации. В анекса няма постигната договорка за различен срок за плащане на допълнителното трудово възнаграждение, съответно същото се изплаща заедно с основното трудово възнаграждение за съответния месец.

Съгласно чл.118, ал.3 от Кодекса на труда работодателят има право едностранно да увеличава трудовото възнаграждение на работника, без да е необходимо подписване на допълнително споразумение към трудовия договор. Трудовата книжка е официален удостоверителен документ за вписаните в нея обстоятелства, свързани с трудовата дейност на служителя. Уговореното трудово възнаграждение е елемент от задължителното съдържание на трудовата книжка (чл.349, ал.1, т.6 КТ). От представената по делото трудова книжка на ищеца е видно, че считано от 01.04.2021г. работодателят е вписал трудово възнаграждение в размер на **17 080.07лв.** Следователно е налице основание за получаване на сумите в предходния период и няма никакви данни, че ще се извършва приспадане с бъдещи задължения.

От експертизата по делото става ясно, че за периода юли -август са начислени дължими суми на ищеца поискани в исковата молба, но същите не са изплатени. Платени суми в предходен период без да е посочено основание в за това плащане в повече няма как да се приспадат от бъдещи задължения. В тежест на работодателя е да докаже основанието на плащанията в предходни периоди, но той не е представил доказателства за твърденията си. Нещо повече от самите счетоводни записвания, което се води от работодателя данни за такава предплащане на бъдещи конкретни задължения не могат да се изведат. В този смисъл добросъвестността на работника се предполага чл. 8, ал.2 КТ, като тази презумпция тя не е оборена и получените добросъвестни суми в повече не подлежат на връщане, което следва от чл.271, ал.1 КТ.

По изложените съображения съдът приема, че възражението, че са изплащани суми в повече, които покриват и претендираните по настоящото дело суми е неоснователно.

При основателност на исковете за дължимо трудово възнаграждение основателни са

Причините изложени от ответника за неизпълнението не са от естеството да освободят работодателят от задължението му да плаща уговорено трудово възнаграждение.

При тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „М.Ц. - Д-Р С."ООД, София, бул."Цариградско шосе"№115К, бл.В, ет.1 с ЕИК 205869460 да заплати на А. С. К., д ЕГН: ***** с адрес София, ул."Флора"№1, вх.Б, ет.3, ап.16, на правно основание 128, т. 2 КТ и чл. 86 ЗЗД **сумата от 12 293, 42 лева**, представляваща незаплатено брутно трудово възнаграждение за месец юли 2021 г., ведно със законната лихва от 04.03.2022 г. до окончателно изплащане на сумата, сумата **от 511,15 лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата от 12 293, 42 лв. за периода от 01.09.2021 г. до 03.03.2022 г., **сумата от 5238,41 лв.** възнаграждение за месец август 2021 г., ведно със законната лихва от 04.03.2022 г. до окончателно изплащане на сумата, както и **сумата от 185, 78 лв.** лихва за забава върху главницата от 5238,41 лв. за периода от 01.10.2021 г. до 03.03.2021 г.

ОСЪЖДА „М.Ц. - Д-Р С."ООД, София, бул."Цариградско шосе"№115К, бл.В, ет.1 с ЕИК 205869460 да заплати на А. С. К., д ЕГН: ***** с адрес София, ул."Флора"№1, вх.Б, ет.3, ап.16 **сумата от 1500 лв.**,представляваща разноси по делото на основание чл. 78 ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА „М.Ц. - Д-Р С."ООД, София, бул."Цариградско шосе"№115К, бл.В, ет.1 с ЕИК 205869460 да заплати на Софийския районен съд **сумата от 729,15 лв.**, представляващи разноси и такси за производство, на основание чл. 78, ал.6 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____